

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕੇਸੀ ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1964 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 695

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (IP of 1953)-ਸ. 13(0)

-1964

ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਤੇ ਚੋਣ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਗਲਤ ਅਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ of ਕੁਝ ਵੋਟਾਂ—ਨਿਯਤ ਔਲਹੋ-ਸਤੰਬਰੀ ਅਤੇ ਆਈਆਈਟੀ—ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਫਲ ਪੀਸੀਆਈ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (195U)- ਕਲਾਮ 227—ਬਲੀਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੋਟਰ—ਐਕਸਟੇਂਟ of—
 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(0) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀਐਲ) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਗਲਤ ਸਵਾਗਤ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇਕਰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਕੁੱਲ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਅਪਰਾਧਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ - ਮਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਯੋਗ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੋਟਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਵੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਜਾਂ ਪੋਲਿੰਗ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਆਦਿ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ

ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਆ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਦਮ ਰੱਖੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਰਤ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਟਿੰਡਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 25 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜਾਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਅਰਥ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐੱਸ.ਦੌਲਤਾ ।

ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਗਰੋਵਰ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਰੋਹਤਕ, ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਿੰਡ ਨਯਾ ਬੰਸ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਸਰਪੰਚ, ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ 27 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ।

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਬਲ ਚਾਹਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਵਾਬ-ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸੀ ਗਰੇਵਰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ 374 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 420 ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਥੇ- -----21 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ 1964, ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੀਤੀ- ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਨਕਲ ਏ) ਬਲ ਚਾਹਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੋਣ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲਾਪਤਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਬਾਲਗਾਂ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਨੋ, ਅਰਧ-ਅਨੋ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਸਵਾਗਤ ਦੁਆਰਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੜਨ ਵਿੱਚ . ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ "ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਜਾਂ ਗੈਰ- ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੇਅਸਰ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ" ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ ਚੋਣ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਅਰਥ ਵੋਟਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਕਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਆਦਿ। (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 1), ਨੇ ਇਸ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ 25 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(01) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਟੀ.ਟੀ. -----.

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਸਰੂਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 nf ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਕੋਇਮਟ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਿਬਡ ਅਥਾਰਟੀਵ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: 2 ਟੀਐਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(0) ਵਿੱਚ ਪੰਚਵਤ ਜਾਂ ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਮਚ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(1) ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ

v. ਮੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸੀ ਗਰੇਵਰ

ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ J

13-0. ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ.

ਬੈਂਡ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ-

(a) ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਾਂ

(b) ਕਿ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਕਿ ਕੋਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੌਤਿਕ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ-

- (i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਗਲਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ; ਜਾਂ
- (ii) ਗਲਤ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ, ਇਨਕਾਰ, ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ;

ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇਗੀ। .

- (2) ਜਦੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਚੋਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (d)(ii) ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦੇ ਗਲਤ ਅਸਵੀਕਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਹੈ। ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਸਫਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 13(0) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਅਧੀਨ ਸਫਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਗਲਤ ਸਵਾਗਤ, ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੋਟ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਚੋਣ ਨਤੀਜਾ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਕੁੱਲ ਪੋਲ ਹੋਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ

ਚੋਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਕੋਲ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ (ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ) ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਿਸ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਵੋਟਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਫਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਾਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। *v. ਏਲ ਈਸੀਆਈਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ; ਬਰੇਲੀ, ਅਤੇ ਓਲਹਰਸ (1)* ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ, ਜੋ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਜਾਬਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ। 1951. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ, / ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਰੇ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਅਯੋਗ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸੀ। ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਅਯੋਗ ਵੋਟਾਂ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਯੋਗ ਵੋਟਾਂ ਵੀ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਨਿਰੀਖਣ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਸਾਰੇ. 225.

ੴ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(1)]

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਟੀ.ਆਈ.

ਬਨਾਮ ਲਸ਼ਮਿਸ਼ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਵਰ ਸ਼੍ਰੀਪਾਲ ਸਿੰਘ (2)। ਇਹ ਫੈਸਲਾ-ਕੇ.ਸੀ. ਗਰੋਵਰ ਦੇ ਆਨ , ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100(1) ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜੌਹਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੌਡਾ 2uXvS--h ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (d)(iii) ਦਾ

- 6 • ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(0) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (d)(ii) ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਤਹਿਤ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜੇ. ਦੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਗਜ਼ੇਟਰਗੜਕਰ ਜੇ.

(ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ) ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ: -

“ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 100(1)(d)(iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦਾ ਘੇਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੋਟ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ <ਵੋਟਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 100(1)(d)(iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ, ਇਤਫ਼ਾਕਨ, ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਘੇਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਓਨਐਲਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਘੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 100(1)(d) ਦੀ ਲੋੜ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। . ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸ ਪਰਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 97(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਧਾਰਾ 97(1) ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 100(1)(d) (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। enq^uv ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

(9) 22 FLR- 47.

(3) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1200

ਇਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਹੋਈ ਹੈ

ਕੇ ਸੀ ਗਰੇਵਰ ਭੌਤਿਕ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਤੀਜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, -----ਜੋ ਵਾਪਸ ਆਏ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 97(1) ਅਤੇ 101 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ , ਇੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਗਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾਂ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੋਟਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1962 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ 26 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 100(1)(d) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (n) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜ਼ਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ , ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਾਪਿਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਯੋਗ ਵੋਟਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੋਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

nized. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ | ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ
ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਕਰਨ ਲਈ ecline. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ *ਹਰੀਪਦ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਮੰਡਲ* (4) ਅਤੇ *ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਸੁਭਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ* (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। *ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (5) ਵਿੱਚ, ਦੁਆ ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਵਾਸ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੂਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਜੋਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਬਰਾਬਰ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਹਰੀਪਦ ਦੱਤਾ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਮੰਡਲ* (4), ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਆਮ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਛੂਤਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਘਟੀਆ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਆਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ *ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਹੇਗੜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਭਵਨੱਪਾ ਤਿਰੂਮਲੇ* (6) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸੀ। ਨਿਆਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ

- (4) ਏਆਈਆਰ 1952 ਕੈਲ. 526.
- (5) (1963) 65 PLR 76.
- (6) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1960 SC 137.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜੋ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਕਾਨੂੰਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸੀ ਕਿਊ ਰੋਵਕਆਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ -----ਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜਾਂ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬੱਧ ਉਪਾਅ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਰਤ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 25 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।